

til formål at afhjælpe problemerne hos personer med særlige behov.

Forslagets regler om botilbud omfatter alene bodelen. Den hjælp og støtte, der i øvrigt er brug for, dækkes gennem forslagens bestemmelser om personlig pleje, behandling, samvær og aktivitetstilbud m.v. Det betyder imidlertid ikke, at bistands- og støttetilbud efter lovforslaget nødvendigvis får en anden udformning eller karakter end de tilbud, der gives i dag. Tilbudene kan fortsat sammensættes således, at de med hensyn til service og boform reelt svarer til de bofællesskaber og institutioner m.v., der er oprettet og som drives efter reglerne i bistandsloven.

Fælles for de boformer, der oprettes og drives efter reglerne i lovforslaget, er, at lejelovgivningens bestemmelser ikke finder anvendelse.

Bestemmelserne om boligtilbud er ikke længere knyttet til en bestemt organisationsform. Men bo- og serviceydelse kan fortsat oprettes og drives som døgninstitutioner. Der er med forslaget en uændret kommunal og amtskommunal forpligtelse til at sikre egnede boformer for grupper med særlige behov, herunder en forpligtelse til – i forhold til de forskellige gruppers behov – at indrette boformerne og at give den nødvendige støtte i tilknytning til boformerne.

6.6 Merudgifter ved forsørgelse, hjælpemidler, boligindretning, befordring m.v.

Fælles for disse ydelser er, at de tildeles efter en individuel behovsvurdering og gives i de tilfælde, hvor denne form for tilbud kan være nødvendig som kompensation for nedsættelse af funktionsevnen.

I lovforslaget er medtaget regler, der bygger på anbefalinger, som Udvalget om hjælpemidler og andre handicapkompenserende ydelser har afgivet i »Delrapport om hjælpemidler« fra januar 1996 og »2. og afsluttende rapport« fra september 1996. Det drejer sig om reglerne om:

- hjælpemidler og forbrugsgoder
- dækning af handicapbetingede merudgifter ved forsørgelsen af børn
- tabt arbejdsfortjeneste
- ledsageordning
- kontaktpersoner til døvblinde
- invalidebiler
- indretning af bolig og
- befordring

Anbefalingerne fra Udvalget om hjælpemidler og andre handicapkompenserende ydelser bygger bl.a. på kompensationsprincippet og sektoransvarlighedsprincippet.

Nogle mennesker – primært personer med kræftlidelser i hoved- og halsregionen, lungepatienter med

synkebesvær, patienter med kræft i tarmsystemet og AIDS-patienter - vil midlertidigt eller varigt kun kunne indtage flydende kost gennem en indopereret sonde.

I nogle tilfælde vil kosten være særlig sammensat sondeernæring, specialfremstillet på sygehuset, og som betales af sygehuset. Andre patienter vil efter udskrivning fra sygehuset have behov for industri-fremstillet, flydende mad, som er væsentligt dyrere end almindelig mad. Disse personer har væsentlige merudgifter, som der ikke efter de nugældende regler er fastsat særlige bestemmelser for, hverken i den sociale lovgivning eller i sundhedslovgivningen.

Socialministeriet og Sundhedsministeriet har iværksat et udredningsarbejde med henblik på at skabe et klart retsgrundlag for at yde hjælp til dækning af merudgifter til sondeernæring til disse hårdt ramte persongrupper. De regler, der måtte være behov for i den sociale lovgivning, vil blive indarbejdet i de administrative forskrifter og vejledningmateriale, der udstedes i medfør af serviceloven, således at reglerne vil kunne få virkning samtidig med loven.

7. Hovedpunkterne i lovforslaget

7.1 Ansvar for opgavevaretagelsen

Lovforslaget viderefører bistandslovens principper om kommunernes kompetence på det sociale område. Forslaget opretholder således kommunens muligheder for at sammenkæde tilbudene med andre offentlige aktiviteter indenfor kommunens ansvarsområde med sigte på en lokal helhed.

Amtskommunernes kompetence er for det sociale område gennemgående knyttet til funktioner, hvor hensynet til økonomi, byrdefordeling og specialiseringsgrad tilsiger et større befolkningsgrundlag.

Der er et tæt samspil mellem den kommunale og amtskommunale opgavevaretagelse for så vidt angår kommunale/amtskommunale ydelser, der supplerer eller erstatter hinanden.

Ud fra disse hensyn, styringshensyn og hensynet til borgernes retssikkerhed er det ved udformningen af lovforslaget lagt til grund,

- at ansvaret for, at en offentlig social opgave løses, er placeret entydigt,
- at ansvaret for, hvordan en opgave løses, er placeret hos enten kommune eller amtskommune og
- at ansvaret fortsat skal placeres efter nærhedsprincippet.

Dette indebærer, at det helt store antal opgaver fortsat er placeret i kommunalt regi, mens opgaver, hvor økonomi eller specialekapacitet tilsiger et større befolkningsunderlag, end de fleste kommuner har, er placeret som amtskommunale.